

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 57.

V Ljubljani, v petek 11. marca 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 9. marca.

Poslaniška zbornica

se je danes po dovršenih delegacijah zopet sošla. Bila je pa jako slabo obiskovana, in na obeh straneh je manjkalo veliko poslancev. Glavni predmet njenih obravnav so bolniške blagajnice, za katere se pa nekateri poslanci prav malo brigajo. Sicer bi bili morda malo pozornejši pri dotičnih razpravah in bi ne bilo slišati tako živahnega žvrgoljenja in videti toliko praznih sedežev. Pa ne samo nekateri poslanci, ampak tudi poslušalci so se dolgočasili in so se polagoma zgubljali z galerije, ker se pri važnem gospodarsko-narodnem predlogu, ki se obravnava, ni nadejati nobene „hetz“, ktera v enaki meri najbolj ugaja političnim postopacem na galeriji in poslaniškim pohajkovalcem.

Razun nekterih paragrafov omenjenega zakona bil je danes rešen le še predlog imunitetnega odseka, da naj se privoli v sodnijsko preiskavo zoper poslanca Veselya.

Prihodnja seja bo v petek in prvi predmet dnevnega reda bode nova nagodba z narodno banko, ki bo za rešitev zahtevala kake tri ali štiri seje. Drugi predlogi, med njimi tudi bolniške blagajnice, bodo med tem časom počivali.

Čez dvajset let.

Dne 7. marca minulo je dvajset let, ko je leta 1867 še jako mladi grof Taaffe vstopil v tako zvano meščansko ministerstvo in sicer na čelo ministerstva, kakor je tudi sedaj. Razložek je le ta, da so tedaj v Avstriji drugi gospodarili, ki so za to čas imeli. Danes je pa ministerski predsednik grof Taaffe ob enem tudi dejanski gospodar v vseh notranjih političnih zadevah v naši državi. Kdor bi tajil, da mož ni skušen in prav spreten gospodar, bi mu že morali reči, da marsikaj ne vé. Velikanske so bile

med tem časom v Avstriji spremembe, odkar je prišel grof Taaffe v prvič na krmilo leta 1867 in odkar je postal minister v drugič leta 1879, kar je še dandanes.

Centralizem umaknil se je po Beustovem prizadevanju dualizmu, ob enem morala se je pa Avstrija iz Nemčije umakniti, kajti Prusija oglasila se je za dedščino ondi in odkar se je ta skitala s krvijo in železom v sedanjo zjedinjeno Nemčijo, nastopile so v Evropi čisto nove politične razmere, ki so potisnile Avstrijo v nov, do takrat popolnoma preziran tir. Bismark opozoril jo je na iztok, rekoč: „Lej ga, ondi je tvoje bodoče področje, na zapad se ne oziraj!“ Še celó stolnico je hotel spremeniti ter nasvetoval v to Budapešt. Marsikaj videli smo med tem ministrov priti in zopet oditi. Mudili so se različno, ta več, oni manj časa, kakor je imel ravno kdo srečo. Toliko časa se pa ni še nihče obdržal na ministerskem stolu, kakor grof Taaffe, ki ga ima od leta 1879, odkar se je bil že v drugič nanj vsedel, še neprestano v svoji oblasti, če mu tudi nasprotniki ob njegovem nastopu niso več obstanka prerokovali, kakor le šest tednov. Iz šestih tednov nastalo je šest let, sedem let, osem let in Taaffejevega ministerovanja še ni konec. Ravno nasprotno. Še celó vtrdil se je, kakor bi bil prirastel na stolico notranjih zadev in bi moral že precej hud potres priti, da bi ga končal kot ministra notranjih zadev in ministerskega predsednika.

Slovenci pod Taaffejem sicer nismo dosegli, česar smo se nadjali, toda: kje pa je porok, da bi bili pod katerim koli drugim ministrom, naj bi bil tisti tudi slovanske krvi, to ali kaj več dosegli, kakor smo pod Taaffejem? Mi smo nesrečen narod, ki nam je že od rojstva usojeno boriti se za kosček kruha, kakor tudi za kosček političnih naših pravic. Še to malo pest zemlje, ki smo jo po naših dedih dobili, nam hočejo po sili vzeti nasprotniki naši Nemci in Lahi, kakor bi ne bila izključljiva le naša last, naša dika in naša čast. Taaffe je bil prvi, ki je rekel našim nasprotnikom: „Ne bodite presilni in dajte mir, saj niste sami v Avstriji!“ Vbogali

ga niso radi, nasprotniki naši, toda kaj so hoteli — morali so se kolikor toliko, če tudi vedno nergaje, po njegovi volji ravnati, dobro vedoč, da je vendar-le res on ministerski predsednik v Avstriji. Če bi bil imel glas grofa Taaffeja v nekdanjem meščanskem ministerstvu toliko veljave, kakor jo ima dandanes in če bi ga bila Avstrija tedaj tako poslušala, kakor ga mora poslušati dandanes, bi bili mi pač vže zdavnej imeli svoje pravice v javnem državnem življenju, za katere se nam je še dandanes puliti; Avstrija bi si bila pa tudi marsiktero britkost prihranila. Pa tudi nemško-liberalna stranka bi se ne bila zahomotala v labirint zmot, iz katerega se še danes ne more rešiti. Grof Taaffe je bil vže v meščanskem ministerstvu za ravnopravnost narodov, ker je bil trdno prepričan, da tista Avstriji ne bo skopala groba, pač pa, da jo bo od vseh strani podpirala. Zato pa je v zvezi z ministroma Bergerjem in Potokeyjem podpisal spomenico, ki jo je postavila in vladarju izročila tedanja manjšina. Ondi je stalo zapisano: „Mi smo teh misli, da brez sporazumljenja z narodno opozicijo napravljena volilna preosnova opozicije ne bo upognila, pač pa še le zdatno okrepčala; mi mislimo, da državnega zbora ne bo okrepčala, temveč polagoma na to delala, da se bo taisti razpustil. Gledé tega smatrajo si najspoštljiveje podpisani za svojo domoljubno dolžnost izjaviti se, da bi bila ena najnujnejih zadev vlade Vašega Veličanstva skrbeti za sporazumljenje z narodno opozicijo, da se tudi ta udeležuje skupnega dolovanja za blagor narodov po ustavnem potu. Saj tudi narodna opozicija priznava potrebo, da morajo vsi narodi Avstrije na to delati, da se Avstrija ohrani. To mnenje se bo še zdatno utrdilo, če se bodo vsi narodi ob enem vdeleževali po svojih poslancih razprav v državnem zboru, ter se bo vsaka posamična sila v krepki jednoti cele države brez sledu zgubila.“

Kdor se je od tedaj pečal s politiko in kdor se domisli, da se je vse to skoraj do pičice spolnilo, reči bo moral, da je Taaffe že pred dvajsetimi leti

LISTEK.

O Bolgarski.

(Dalje.)

5. Vzroki cerkvenemu prepiru grško-bolgarskemu.

Desetletja že se polastuje Bolgarov veliko hrepenenje in napiranje po narodni samostojnosti, vzdigovaje se na novo duhovno življenje. Težkega pritiskanja, stoletnega tlačenja se je ljudstvo slednjič naveličalo. Vzdignilo se je, da si pribori poprejšnjo svojo cerkveno samostojnost, ter ni odnehalo, dokler ni doseglo svojega namena. Najlepši sad teh prizadev je bil priklep enega dela Bolgarov na katoliško cerkev. Natančnejše razpravljanje teh razmer, katerim je sledil tako srečen dogodek, je toraj namen temu sestavku.

Kakor smo že rekli, je bila že prve dni turškega gospodstva v Carigradu cerkvena oblast nad kristjani prodana grškemu narodu. Grki so bili patrijarhi, Grki so bili večidel škofje. Po tem cerkvenem gospodstvu so hrepeneli, in ko so ga dobili, so si na vso moč prizadevali, da ga razširijo, to pa

iz dvojnega vzroka. Prvič, ker so imeli priložnost nasitovati svojo lakomnost, strast, ki se je v grški cerkvi vsled kupljivosti vseh cerkvenih mest posplošila. Koj v začetku turškega gospodarstva si je moral patrijarh svoje dostojanstvo kupiti od sultana za veliko ceno. Že leta 1573 je iznašal kup 6000 cekinov, pozneje se je kupnina še zdatno poviševala, in pri tem niso všteti darovi za ministre in cesarske ljubljence. Ko je bil patrijarh tako v službi in dostojanstvu, je gledal, da se za take izdajke odškoduje, in se je tudi, ker je od njega odvisne škofije zopet tržil, katerih vsaka mu je vrgla poprek po 4000 cekinov. Ravno tako so kupčevali škofje zopet z župnijami in službami v samostanih. Kakošni ljudje so se silili v največje službe pri takih razmerah, kako da se je ljudstvo pohujševalo, posebno pa molzlo in stiskalo, je lahko misliti. Vkljub visoki ceni so mogli škofje vendar še sijajno dvorovati.

Cerkveno svoje gospodstvo so Grki porabljali drugič, da so izvajali svoj najljubši načrt, namreč načrt, Bolgarom pogrčiti jezik in nravi. Grki niso pozabili, da svoje dni je njih narod sedel na vladarskem prestolu v Carigradu, in za prihodnost jim ni ugasnilo še vse upanje. Zatoraj so tolikanj koprneli, da bi grškemu narodu dobili premoč na

skorootoku, Bolgarom polagoma vtisnili znamenje grške narodnosti, in po mirnem potu dosegli, česar v poprejšnjih stoletjih orožje bizantskih cesarjev ni premoglo. Da vstvarijo svojo nakano, so po vseh uplivnih mestih nastavili same Grke. Le Grki so dospevali na škofovske stolice, in ti so le Grke posvečevali v mašnike, in le grščina je bila učni jezik v edinem semenišču patrijarhovem; in veliko razkolskih duhovnikov ni umelo niti jezika izročeni jim ovčic. Z grškimi duhovniki so prišle tudi grške cerkvene knjige, ki so imele pregnati slovanske. Res, slovanska bogoslužba se je nahajala le še po vaséh, in še tukaj se je zmeraj bolj opuščala.

Do srede poprejšnjega stoletja ste se ohranili še dve bolgarski nadškofiji, med njima patrijarhat Ohridski ob jezeru istega imena v Arbanski, ki je štel 14 nadškofij in škofij. S kovarstvom in zvijačami Grkov pa so pali tudi zadnji ti ostanki starobolgarske cerkve l. 1747 v žrtev. Na povelje sultanovo je bila obema nadškofijama ob enem in zadnji samostojni srbski škofiji v Peči (Ipeku) vzeta neodvisnost in vse tri podvržene grškemu patrijarhatu.

Od tega hipa je vsaki dan rasla premoč grštva. Grščina je bila jezik omikanim stanovom in znan-

resnico govoril in Avstrijo takošno v duhu pred seboj videl, kakoršna je v resnici dandanes. Od kar so ob drugem nastopu Taaffejevem tudi Čehi v državni zbor prišli, je Avstrija vsa drugačna postala. Avstrija je od tedaj v resnici Avstrija, kjer so v državnem zboru zastopane vse narodnosti. Taaffe s svojim programom, pripravljenim že pred dvajsetimi leti, je še danes tu, nemško-liberalna ali kakor se je tedaj s ponosom imenovala: ustavoverna gospôda Giskra, Herbst in Hasner so pa že zdavnej na političnem kantu.

Ideja sporazumljenja med avstrijskimi narodi je grofa Taaffeja ves čas zvesto vodila, odkar je stopil prvič pred dvajsetimi leti v ministerstvo. Že pred dvajsetimi leti bil je grof Taaffe do dobrega prepričan, da je Nemec v Avstriji prav tako zvest domoljub in Avstrijan kakor Nemec, da se toraj prvemu prav take pravice spodobijo, kakor drugemu, ker imata oba enake dolžnosti. Tako mišljenje je bilo pa pri Taaffeju le možno, ker on kot minister ne pozná nobenega strankarstva. Kot minister grof Taaffe ni Nemec, ne Slovan, ne Lah, temveč edino le dober Avstrijan in zvest služabnik cesarske rodovine in avstrijske države. In tak mora v resnici državnik v Avstriji biti, če hoče biti na svojem mestu, če hoče vsem narodnostim pravičen biti. Da bi pa ob enem tudi vsem vstregel, na to pa niti misliti ni, kar se pri grofu Taaffeju tudi vsak dan iz novega petruje. Le Nemce poslušajte, kako kriče, da so zatirani, od kar je grof Taaffe njihovo roko iz našega tilnika odtegnil, s katero so nas pritiskali.

Ta nevtralnost je pa tudi grofu Taaffeju omogočila, da je mogel oziraje se na razne narodnosti avstrijske veliko več za Slovane storiti, kakor vsak drug njegovih prednikov, če tudi ni kdo vé kaj storil. Toda, kjer stoji človek pred izvolitvijo: ali nekaj ali nič, se bo vendar vsak pametno misleči za „nekaj“ odločil, ker ima nado, da iz „nekaj“ sčasoma vendar lahko „kaj več“ postane, iz „nič“ pa še svoj živ dan ni bilo družega, kakor zopet nič. Res nismo veliko dobili, zlasti če se na vse Slovence sploh oziramo, a „nekaj“ vendar. Če dobra volja ostane, bo sčasoma že „kaj več“; pomisliti moramo zraven, da le razrušiti se dá hitro vsaka stvar, a pozida se in raste pa vse le polagoma, le sčasoma. Sicer pa grof Taaffe tudi znabiti nikdar ni mislil toliko storiti za nas, da bi bilo videti, da nas ima mož posebno rad. Da bi bil pa Slovanom k zmagi in na vrhuncu pripomogel, na to pa niti misliti ni in tudi sam ni nikdar nameraval, kakor tudi se mu ne dá očitati, da bi bil Nemcem kaj takega storil. Pač pa si vedno prizadeva avstrijski državni ideji k zmagi pripomoči, kar je pri konservativnih strankah bodisi ktere narodnosti-koli že dosegel, pri liberalnih pa še ne in menda tudi ne bo. Liberalni Nemci pričakujejo rešenja iz Berolina, liberalni Slovani pa iz Rusije. Avstrijska državna ideja obojih ne briga. To jih pa tudi obsojuje; ker slepota je — in sicer ne mala — da bi se avstrijskim Nemcem, rešenim po Prusiji, ali avstrijskim Slovanom, rešenim po Rusiji, pod dotičnima vladama boljše godilo, kakor se jim godi v Avstriji. Zato: Živila Avstrija; živili avstrijski vzori!

Papež in nemška država.

„Dobro storite tistim, ki Vas preganjajo“ — se res še nikdar ni lepše spolnovalo, kakor se je to lani in letos zgodilo na Nemškem. Vsim je znano, kako srdito da se je zaletaval luteranski Bismark v rimskega papeža in katoliško cerkev blizo petnajst let, dokler se v svoji vihravosti ni na nasprotno stran obrnil, ter je tistega, čegar služabnike je poprej tako silno preganjal, kar h kratki prošil, da naj mu pomaga. Nemčija in Španija se nikakor niste mogli sporazumeti zaradi karolinskih otokov, ki so nekje tam daleč v velikem morji. Sveti oče so prošnjo uslišali ter reč pravično razsodili in — mir besedi je bil. Letos si Bismark zopet ni vedel pomagati z nemškimi katoliki, ter se je proséč obrnil do sv. očeta za pomoč. To Vam je bil čin, ki ga bo zabilježila zgodovina med svoje dogodke; to je bil čin, ki je pozornost celega sveta na-se obrnil, in kaj bi je tudi ne? Luteranski cesar in njegov vsemožni kancelar kličeta na pomoč poglavarja katoliškega svetá, in luteranski cesar zahvaljuje se v prestolnem govoru rimskemu papežu za sočutje, ki ga ima protestantska država pri katoliškem poglavarju sv. cerkve.

Med tem pa, ko si papež in nemški cesar, ki ni naše vere, v prijaznosti roke stiskata, prizadevajo si oni, ki so katoliško krščeni in tudi vzgojeni bili, sv. očeta in njegove služabnike po možnosti poniževati in zasramovati. Vsaka še tako vmazana, neresnična in izmišljena ter že zdavnej pozabljena reč jim je dobra, samo če se dá z njo duhovščini kaka krepka zasoliti; sprideni svet se pa smeja in pravi: „To so jim pa povedali!“ Kdor dandanes duhovne zaničuje, veljá za omikanca, kdor jih obkłada z grdimi priimki, je pravi prijatelj svobode! Vsaka še tako nepomenljiva duševna reva spné se v veljavi današnje človeške družbe kviško, samo če umé zadosti krepko po veri udrihati. Ali ni nepopisljiva sramota za vse take, da se Bismark in cesar Viljem sv. očetu klanjata med tem, ko mu liberalni požideni svet zaničljivo hrbet obrača?

Kakor med posamičniki v človeški družbi, prav tako nahaja se ravnokar omenjeno nasprotje tudi med državami. Med tem, ko italijanski pravosodni minister noč in dan misli, kako bi sv. stolu še poslednjo mrvico cerkvenega premoženja pobral; med tem, ko najbolj katoliška Francoska cerkev preganja in katoliške duhovnike in redove zatira, pripravlja se Nemčija, da katoliškemu poglavarju sv. cerkve pripravi z laško državo vsaj strpljivo stališče na podlagi naslednjih štirih točk: 1. Italija odstopi Vatikanu popolno gospodarstvo čez Leonov del Rima in do morja segajoč kos zemlje. 2. Italija ob času vojske lahko papeževu posestvo zasede. 3. Laška vlada poprijela se bo politike, ki bo katoliški veri bolj ugodna. 4. Denarna podpora sv. očetu se podvoji na 500.000 frankov na mesec.

Takih načrtov, kakor je ta, se je od leta 1870, od kar so papežu Rim vzeli, na sto in sto napravilo, pa se do sedaj še niti eden ni vresničil. In kako tudi? Kdo pa bi bil zadovoljen, komur se je po krivici premoženje pobralo, če bi se mu od tistega le neznamen del in še ta v podobi miloščine povrnil? Mislimo, da ga ni takega človeka na svetu. In vendar francoski listi trdijo, da je sedaj stvar

resnična. Omenjeni listi trdijo ob enem, da je stvar čisto umljiva, kajti papež se ne bo v nemške notranje zadeve vtikal, če mu nista Viljem in Bismark prav zdatnega in trudavrednega plačila obljubila. To plačilo je menda diplomatično posredovanje Nemčije v Kvirinalu na korist sv. stola. Kakor se je nadjati, se bodo Nemčiji tudi druge velesile pridružile. Nemogoče toraj ni, da bi se Italija na pristisk velesil in na mešetarjenje Bismarkovo, ki ji bo za to že kaj „lepega“ obljubil, kar bi že zdavnej rada imela, vdala in odstopila svet tja do Ortije ali Civitavecchije ob morji sv. očetu, kjer bi bili potem papeži sami svoji gospodarji na lastni zemlji. Če ne bo drugače, mislijo menda dotični svet kupiti za denar, ki se že od leta 1871 v laškem budgetu pod imenom „dotacije papežev“ kopiči, ktere pa niti ranjki, niti sedanji sv. oče kot nekaj najstarejšega samostojnega vladarja nevrednega niso sprejeli.

Recimo toraj, da bi bili Lahi pri volji, omenjeni del Rima in dotični kos zemlje tje do morja sv. očetu odstopiti, se moramo vendar-le vprašati, ali bo mar jetništvo sv. očeta zarad tega kaj manj občutljivo, če se mu ječa v Vatikanu zamenj z bolj prostorno? Papež ostane tudi še nadalje vjetnik laškega kralja, če se mu tudi leontinsko predmestje s celo novo ulico z morjem zveže. Če hočejo, da bo papež prost, kakor mora poglavar sv. cerkve biti, naj mu povrnejo, kar so mu vzeli, pa bo mir besedi. Najmanj, kar bi smeli sv. oče tirjati, je večno mesto Rim z primerno okolico. To bi znalo veljati vsaj začasno, dokler se okoliščine ne spremené.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. marca.

Notranje dežele.

Nemcem v Avstriji, kar je namreč še takih, da se niso še s pametjo skregali, jelo se je vendar dozdevati, da s tako skrajno silo, kakor do sedaj, nikakor ne smejo edino le nemško-narodne politike dalje vganjati, kakor so jo do sedaj, če ne-čejo na razpad Avstrije delati. Nemško-narodni fanatiki in nespravedljivi hujšakači očitno že zdavnej na razpad Avstrije delajo. Kako bi se v tem slučaju Nemcem samim godilo, jih jako malo skrbi. Oni sicer trdijo, da bi razpad Avstrije nikakor ne bil kdo vé kaka nesreča za avstrijske Nemce, ker bi jih nemška država vsako uro z odprtimi rokami sprejela. Je že mogoče, toda kdo pa vé, ali bi jim Bismark tudi tako stregel, kakor jim streže Avstrija? Če tudi je silno verjetno, da bi se Nemčija prav nič ne branila avstrijskih nemških pokrajin, če bi taiste slučajno k nji pripadle, vendar to še ni tako gotovo, da bi ne moglo drugače biti. In kaj mislite, da bi Slovani v tem slučaju kar križem rok gledali, kako bi se nemška ošabnost po Avstriji širila in razprostirala? Nikakor ne! Prav s tisto vstrajnostjo borili bi se proti njim z Avstrije v Prusiji, kakor so se do sedaj borili s prusjaki v Avstriji. Slovani, ki bi, recimo, v tem slučaju med Nemce v nemško državo prišli, bi ne bili osamljeni, temveč bi našli ondi mnogo mnogo zaveznikov, ki že sedaj niso zadovoljni. Da se to ne zgodi, boljše je v Avstriji nekaj prijenjati in mirno dalje skupaj živeti. Da bo pa

(Dalje v prilogi.)

stvenemu življenju, ker v šolah se je podučevalo le grški. Naposled ga skoraj ni bilo v deželi, ki bi znal bolgarski brati in pisati. Da so izražali bolgarske glasove, so se posluževali grške abecede, da-si je v to povsem neprimerna. Še v tistih malovaških šolah bolgarskih so vtepali grščino, in ubogi vaški otroci so se morali katekizma učiti v jeziku, ki ga niti niso razumeli. Celó slavenskim svetnikom so Grki napovedali vojsko, tako n. pr. so sv. Cirila in Metoda zbrisali iz koledarja.

Kar pa Grke postavlja kolikor mogoče v odurno svetlobo, je še sledeče. S posebnim črtom so grški škofje preganjali ostanke bolgarskega slovstva, te njim neljube priče slavenske preteklosti Bolgarske; in zlasti so ob času največe moči, ko se je bilo ustanovilo novo grško kraljestvo (1829), ko se je narodni čut Grkom mogočno prebujal, tačas so po osnovi pričeli uničevalno vojsko zoper vse slavenske starodavnine. Bolgarski rokopis, bolgarske knjige, srečno otete požaru in vojskam, so bile zdaj žrtva narodnega črta. Tako pripoveduje n. pr. Grigorovič, ki je pred 40 leti zbiral stare bolgarske rokopise, ter v ta namen mnogo potoval po Bolgarskem, da so malo pred njegovim prihodom (1845) v sv. Jurja samostanu na Svetigori (Athos) sežgali celo grmado

slavenskih rokopisov. Vrh tega je slišal od očevidcev, da so v Ksepovu v morje vrgli cel kup slavenskih folijantov. Enako so delali po drugih krajih. V Valozediju so s staroslavenskimi pergamenti kurili peči. Viši (grški) Nahumovega samostana je velel sežgati vso samostansko knjižnico slavensko. Ko je v samostanu Menikeon potnik prašal po slavenskih knjigah, ogledavši si grško knjižnico, so mu mogli povedati le, da so vse knjige uničene z ognjem.

Včasih so ugonabljali bolgarska pisma celó očitno. L. 1823 je zahteval grški škof Joahim od kmetov v Ceroveniji pri Berkovici, da morajo uničiti vse bolgarske knjige in svete podobe, in namesto zadnjih jim je obljubil dati podob grških svetnikov. Kmetje so bili razjarjeni, in dasiravno so bili branja nevešči, so vendar čutili krivičnost takega ukaza; toda morali so biti pokorni. Le del prepovedanih pisem so mogli škofovim očém odtegniti, zakopavši jih v zemljo. Ko so pozneje, v prepiru med Grki in Bolgarji, trudili se dobiti dokazov zoper Grke, so kopali na kraju, kjer so po izročilu imele biti rešene knjige, in res so našli tamkaj ostanke pergamentov in koščke okvirjev.

Najbolj je obžalovati poguba knjižnic po velikih

mestih, ki so po vsi verjetnosti branile najvažnije zgodovinske pismovine. Pri cerkvi stare stolice patrijarha Trnovskega n. pr. je leta 1825 metropolit Hilarijon odkril obokano poslopje, napolnjeno s knjigami in staro-bolgarskimi rokopisi. Odbraši nekaj grških knjig, je dal ostale na svojem vrtu na kup znositi in zažgati. Tako je poginila knjižnica Trnovskih patrijarhov! Taki barbarski čini sodijo se sami!

Tako so Grki sejali zmirom večjo nezadovoljnost med bolgarski narod. A zanje se je zavzemal bratovski narod ruski, pošiljajoč jim slavenska pisma in knjige, ustanovljajoč jim bolgarske šole v Kijevu, Moskvi in Petrogradu.

Tako je Ruska budila in gojila narodno zavednost Bolgarov, in prebujeni so bili vedno nezadovoljniji s turškim in grškim gospodstvom. Že v rusko-turških vojskah (1809, 1828) so se izcimile krvave ustaje Bolgarov. Tedanje politične razmere so bile take, da Rusija ni mogla mnogo storiti v oslobojenje Bolgarske. Bolgarski narod, nemogoč prenašati meča divjih Turkov, požiganja vasi in mest ter vsakovrstne jediščine, se je trumoma selil v Moldavo, Valahijo in Rusko. Leta 1829 je prišlo 3900 bolgarskih družin (okoli 25.000 glav), v Besarabsko, južno-rusko pokrajino, in trideset let po-

jatelj nabožno-zabavnega berila. Navedenih je v njej mnogo izgledov, kako slabo je teknilo ljudem meso, na postne dni, kar dandanes izvestno ne bo nikomur na škodo, če bo bral in se po tem ravnal.

(Umrli je) v sredo 9. t. m. prečast. g. Ignacij Rebol, vpokojeni kurat pri sv. Katarini v Lomu nad Tržičem, previden z vsemi sv. zakramenti za umirajoče. Naj bo priporočen vsem v molitev!

(Pogreb) umrle baroninje Zoiseve je bil danes dopoldne ob 11. uri. Prepeljali so namreč ranjco na Brdo pri Kranji, kjer jo bodo v rodbinsko rakev položili k večnemu počitku. Znamenit je bil ta pogreb, ker takega v Ljubljani še nismo videli. Bilo je pogrebnih voz devetnajst, peš pogrebcev jako malo in ti s svečami v rokah. Nekdaj tako slavna rodovina Zoisov ima zdaj samo še eno mladiko, Egona barona Zoisa.

(Dramatično društvo v Ljubljani.) Predvčeranjem napovedane dramatične predstave v soboto 12. t. m. ne bo. Z ozirom na to, da je v nedeljo čitalnična „beseda“ in v torek potem „Ondričkov koncert“, ukrenil je dram. društva odbor, naj se napovedana predstava preloži na nedeljo 20 t. m.

(Ogromno slavo) priporil si je na slavnostni veselici za Erjavčev spomenik v Goriški čitalnici med drugim kvartet Ljubljanske čitalnice obstoječ iz gg.: Pribila, Štamecarja, Puciharja in Nollija s pesmima, s kterima so nastopili še le v poslednjem trenutku. Peli so: „Lepše rožice“ in „Tičica gozdna“, kakor znano dve prekrasni pesni, ki vsakemu, kdor ima le količjak čutja v sebi, globoko v srce segate.

(Cesarjevič Rudolf) vdeležil se bo slovesnosti 90. rojstnega dneva cesarja Viljema v Berlinu, kjer namerava ostati kakih 14 dni. Vdeležil se bo tudi slavnosti 50letnega vladanja angleške kraljice Viktorije.

(Cesarjevičinja Štefanija) ostane do srede aprila v Opatiji, kamor pride, kakor se čuje, konec tega meseca za nekaj časa tudi srbska kraljica Natalija, od koder se pozneje popelje v Atene in na Krf.

(Posojilnica v Črnomlju), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima radi prememb društvenih pravil občni zbor dne 27. marca t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi. K obilni vdeležitvi vse društvenike vljudo vabi

načelstvo.

(Vabilo) k javnim popularno-znanstvenim predavanjem, katera bodo v Novomeški čitalnici in kojih čisti donesek je namenjen za napravo gledališkega odra. Vrsta predavanj: 1. V soboto 12. marca: O optimizmu in pesimizmu, predava g. prof. Rajko Perušek. 2. V četrtek 17. marca: O vinskem kipenji, (s poskusi), predava g. Rihard Dolenc, vodja kmetiške šole v Grmu. 3. V četrtek 24. marca: O Novem Mestu v prejšnjih časih, predava g. prof. J. Vrhovec. 4. V soboto 2. aprila: Zgodovinske črtice o elektriki (z različnimi poskusi), predava gosp. prof. Ig. Fajdiga. — Predavanja so vselej od 8.—9. ure zvečer.

(Z Dobrne) se nam 8. t. m. piše: Če, gospod vrednik, sodite, da bi koga zanimalo, porabite sledeče vrstice: Pri nas po osojnih krajih ni snega videti več nikjer; danes je skopnel tudi po ravninah v dolinah, belí se le še po senčnih kotih pod višimi griči. Po vinogradih si kopače lahko opazil že predzadnji ponedeljek, to pa le tam, kjer je zemlja lahka, težjo prst ne kopavajo zdaj. In da je sedanje lepo vreme pripravno tudi za sejatev, pač ni treba še le praviti.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Vodstvo imenovane zavoda je te dni razposlalo uradno okrožnico št. 3 z računom za mesec februarj. — Ko je hranilnica začela poslovati, bilo je določeno, da vsaki vložnik mora vsako leto svojo vložno knjižico poslati na Dunaj zavoljo tega, da se vpišejo obresti. To določilo so pa odpravili še pred sklepom prvega leta ter so vpeljali takozvane obrestne nakaznice. Te začnejo razpošiljati po svečnici. Vsled tega so nekteri vložniki mislili, da se obresti obrestujejo še le takrat, ko se znesek z nakaznice prepiše v vložno knjižico. Obzirom na to pravi najnovejša okrožnica, da se obresti na Dunaji v knjigo k glavnici pripišejo dne 31. decembra in od tega časa se obresti obrestujejo brez obzira na to, kedaj da se odpošlje vložniku obrestna nakaznica. Če bi pa kdo ne hotel ali ne mogel čakati na nakaznico, naj knjižico pošlje na Dunaj, da se vpišejo obresti. — V minolem mesecu se je 355.641krat vložilo za 43.701.793 gl.; od tega na Štajarskem 17.429krat za 1.712.461 gl., na Koroškem 4553krat za 449.116 gl., na Kranjskem 3407krat za 373.412 gold., na Primorskem 5343krat za 785.940 gold. Vrnili so 115.188krat

za 43.757.342 gl.; od tega na Štajarskem 3338krat za 944.673 gl.; na Koroškem 800krat za 113.945 goldinarjev; na Kranjskem 636krat za 104.080 gl.; v Primorji 2438krat za 894.503 goldinarjev. Od 12. januarja 1888 do konca letošnjega februarja bilo je 10.402.027 vlog v skupnem znesku 929.635.846 goldinarjev in 3.047.579 izplačil za 889.175.803 goldinarje, v hranilnici je toraj čistih 40.460.043 goldinarjev. — Vložnih knjižic je v prometu 561.060, knjig-čerkovnic pa 11.209. — Rentnih knjižic je 8616 v vrednosti 5.616.050 gold. — Na račun vložnikov je urad kupil in na naznačeno mu adresu odposlal vrednostnih listin za 5.491.750 gold. — Novo pošto z zbiralnico dobila sta kraja: Kresnice in Capocesto. — Neuradni del okrožnice izkazuje številke gledé poštne hranilnice na Ogerskem, Francoskem, Italijanskem in Kaplanskem.

(Posojilnica v Makolah), registrovana zadruga z neomejeno zavezo, izdala je ravnokar svoj računski sklep za tretje upravno leto 1886, iz kterega posnamemo sledeče: dohodkov je imela leta 1886 41405 gold. 61 kr., izdajkov pa 41581 gold. 80 kr., toraj vsega prometa 82987 gold. 41 kr. Udov štela je koncem l. l. 407, ki so imeli za 1021 gl. vplačanih deležev. Izstopil ni nobeden. Hranilnih vlog prejela je 28994 gl., izplačala pa 10844 gl. 30 kr. in je njih stanje koncem l. 1886 s kapitalizovanimi obrestmi vred 32328 gold. 15 kr. Posojil dala je 26895 gold., ter jih je štela vseh vkup koncem leta 1886 danih 395 zadružnikom 47238 gold. Vrnjenih posojil prejela je 1756 gold. Čistega dobička imela je 588 gold. 48 kr. Razdelitev dobička predlaga se občnemu zboru, kteri je sklican na 3. marca t. l. popoldne ob 3 uri tako-le: 1. za dijaško kuhinjo v Ptuj 30 gold. 2. katoliškemu podpornemu društvu v Celju 20 gold. 3. domačim ubožcem 20 gold. 4. 10% načelnstvu 58 gold 80 kr. 5. ostanek 459 gold. 68 kr., vkup 588 gold. 48 kr. Ako se ta ostanek z 459 gold. 68 kr. pridene k izkazani rezervi 1462 gold. 77 kr., iznaša ves rezervni fond s početkom l. 1887 — 1922 gold. 45 kr.

(C. kr. ministerstvo za deželno-bran) naznanilo je trgovinski in obrtnijski zbornici, da se bode nekaj stvari za c. kr. deželno brambo in črno vojsko potom splošne konkurence preskrbelo. To se bode zaradi tega zgodilo, da bode tudi manjšim podjetnikom in obrtnikom mogoče vdeležiti se dobave teh reči. Iz razglasila c. kr. ministerstva za deželno-bran od 28. februarja t. l. je razvino, da bi med drugim te-le reči rado preskrbelo potom splošnje konkurence obrtnikov: 11.500 jopičev, 11.500 bluz, 15.000 plaščev, 16.000 hlač, 30.000 srajc, 30.000 gač (spodnjih hlač), 30.000 obujkov (cunj za noge), 4500 opasivnic, 16.000 hlačnih jermen, 35.000 parov čevljev, 14.000 roncev (žakljicev za kruh), 11.450 raznih tornistrov, 47.000 raznih jermen itd. Splošnji in posebni pogoji se v uradnih ureh lahko pregledajo v pisarni trgovinske in obrtne zbornice, ktera vnanjim tudi pismeno razjasnila, ako se želé, dajé.

Razne reči.

— Papeževa odlikovanja. Sporočili smo nedavno, da je turški sultan poslal sv. Očetu jako dragocen prstan v dar in odlikovanja kardinalom. Papež Leon XIII. so sultanu vrnili to prijaznost s tem, da so podelili turškemu velikemu vezirju Kiamil paši, ministru zunanjih stvari Said paši in ministru za bogočastje in pravo Govdet paši — veliki križ Pijevega reda; denarnemu ministru Agop paši so podelili veliki križ Gregorijevega reda; državni kancelarij Rais Efendi in Zirer bei pa sta dobila komanderski križ Pijevega reda. — Potres na Laškem. Zarad groznega potresa na Laškem je več tisoč ljudi deželo zapustilo ter se vsaj začasno naselilo po bližnjih kopalniških in sicer v bolj obiskovanih krajih. Tako je neki vse prenapolnjeno, da ga ni več stanovanja tudi za drage denarje ne dobiti v Abaciji, Voloski, Gorici in Meranu. Tudi še dalje proti severu se začasni izselenci podajajo.

— Posvečenje Krškega škofa dr. Josipa Kahna vršilo se bo, kakor smo že sporočili, v praznik sv. Jožefa, 19. t. m., v metropolitanski cerkvi v Solnogradu po ondotnem knezo-nadškofu dr. Francu Albertu Ederju. Kot škofa „assistent“ bodeta Graški knez in škof dr. Ivan Krst. Zwerger in Solnograški pomožni škof Ivan Haller. Prekonizacija ali slovesno potrjenje cesarjevega imenovanja po Solnograškem nadškofu bode pa v dan pred sv. Jožefom, 18. t. m., ob 10. uri dopoldne v imenovani Solnograški stolni cerkvi. Pri tej priliki bo imel slovesni govor profesor Solnograške bogoslovne fakultete, dr. Matija

Kaserer. — Posvečenje umrlega knezo-škofa Krškega dr. Petra Funderja vršilo se je tudi v Solnogradu 26. junija 1881 v pričo knezo-nadškofa dr. Ederja in škofov dr. Maksimilijana Stepišneka in Hallerja. Slovesni govor je imel takrat prof. dr. Jos. Sprinzel.

— „Katholisches Vereinsblatt“, glasilo avstrijskih katoliških družb, izhaja od novega leta sém v Lincu ob Donavi v zalogi Jan. Heindla na Dunaji, v vredništvu čast. gosp. Jan. Mitterdorferja, župnika v Schwertbergu na Gornjem Avstrijskem. Nekoliko izvodov tega lista pošila se menda gratis tudi v naše kraje raznim katoliškim družbam, farnim uradom, samostanom itd. Pospeševati hoče namere raznih katoliških družb.

— Dr. vitez Arlt, dvorni svetnik, slavnoznani zdravnik za očesne bolezni, ki je zdravil l. 1881 tudi umrlega kneza in škofa Ljubljanskega, dr. Jan. Krizost. Pogačarja, umrl je 7. marca po daljšem bolehanju na Dunaji 75 let star. R. I. P.

— „Tipografia del Vaticano“, (Vatikanska tiskarna). Že dolgo sem bila je v Vatikanu mala tiskarna, v kteri so delali samo trije staveci. V novejšem času pa so jo sv. oče Leon XIII. jako razširili ter kardinalu Pitra izročili glavno nje vodstvo. Tiskala bo vse tiskovine, ki prihajajo iz raznih kongregacij: okrožnice, dekrete, resolucije itd.

— Občni zbornemški katolikov bo letos v Trieru in sicer od 28. avgusta do 2. septembra. Pripravljavni odbor se je že sostal; do sto najiminitnejših Trierskih katoličanov se mu je pridružilo; na čelu mu je prof. dr. Schütz, njega namestnik pa odvetnik Müller, tajnik prof. dr. Ecker. Dr. Schütz in dr. Ecker sta poznana bogoslovna učenjaka.

— Vodjem nemško-avstrijskega zavoda „Anima“ v Rimu imenovan je od presvitega cesarja Franca Josipa I. dne 27. februarja t. l. dr. Franc Doppelbauer, Linški konzistorijalni svetnik in ordinarijatni tajnik. V novejših dneh se je očitno pokazal z izdavanjem spisov zamrlega Linškega škofa Franca Josipa Rudigiera.

Telegrami.

Dunaj, 11. marca. Grof Schönborn je svoj mandat odložil. — Poslanec Schönerer predlaga nov borzni red, in postavo o borznem davku, kakor tudi podržavljanje zavarovalnic. — Sledi posvetovanje o bankinem predlogu. Poročevalec je Bilinski, ki priporoča posvetovanje odborovega predloga. Menger graja razne dogovore z banko, vendar pravi, da bode on in njegovi pristaši glasovali za bankini predlog in kake zboljševalne predloge.

Finančni minister je odgovarjal na opazke Mengerjeve in je rekel: „Italija si je za vrvanje finančnih zadev naložila davke, ktere bi državni zbor nikoli ne dovolil. Red za nagodbine predloge ni odvisen od vlade, ker je pododsek za davčne predloge od sladkorja reč toliko premenil, da so bile potrebne nove obravnave z Ogersko“. Posamezne ugovore Mengerjeve bo minister v posebni debati ovrgl. Sedajni položaj je bistveno drugačen, kakor l. 1878. Razne bankne obravnave so bile težavne, ker ima vsaki del monarhije pravico, samostalno banko si osnovati, in se je naprava edine banke le iz vzrokov primernosti dovolila. Če bi bilo mogoče privilegij namesto na 10, na 20, 30 let ponoviti, bi vlada zamogla mnogo ugodnejše spremembe doseči. Pri sedanjih razmerah pa je moral minister vzeti to, kar je bilo doseči mogoče. On prosi toraj zarad nujnosti, da zbornica vzame predloge v obravnavo. (Zadovoljnost na desnici. Vošnjak govori: seja traja dalje.)

Bukarešt, 10. marca. Kralj in kraljica odideta v Berlin dne 18. marca. To se smatra za znamenje, da vzburljiva vprašanja nimajo pravega temelja.

Berolin, 9. marca. Centrum se je pri glasovanju po drugem branju razcepil. Frankenstein je rekel, da večina ne bo glasovala, na kar se je Reichensperger oglasil v imenu manjšine, da bo glasovala za septenat. Stauffenberg (freisinnig) ponovil je svoj predlog na tri leta. Septenat se je sprejel z 223 proti 48 glasovom. 83 poslancev ni glasovalo.

London, 10. marca. Večina jutranjih listov izjavlja se jako neljubo o ruskih uradnih listih nasproti poslednjim dogodkom na Bolgarskem. „Times“ pravi, če imajo ruske grožnje kaj pomena, potem bodo imele evropske vlade opraviti s silno resnobnimi reči, o kterih se ne da reči, kako se bodo završile.

Tuji.

8. in 9. marca.

Pri **Maticu**: Weiner, Goldberger, Hoffmann in Deutsch, trgovci, z Dunaja. — Janez Kramer, trgovec, iz Inomosta. — Hofmann in Jaklič, trgovca, iz Kočevja. — Mali, posestnik, s hčerjo, iz Tržiča. — Buchler, zasebnik, iz Trsta. — E. Mallet, trgovec, iz Nemčije. — Poppelbaum, Petritsch, Weinfeld, Skodler in Weiner, trgovci, z Dunaja. — Lederer, trgovec, iz Prage.

Pri **Stonu**: Karol Kolmann, vinski kupec, iz Nemčije. — Srečko Lewith, potovalec, iz Nemčije. — Wunderlich in Kraus, potovalec, z Dunaja. — Janez Fischer, posestnik, iz Beljaka. — Janez Brdar, posestnik, iz Ogerskega. — Jakob Vončina, postnik, iz Idrije. — Dr. E. Berger, zasebnik, s soprogo, iz Kočevja. — Janez Vesel, posestnik, iz Il. Bistrice. — Kraupa in Inocente, posestnika, iz Postojne. — Valentinčič, posestnik, s soprogo, iz Divače. — P. Mlekuž, trgovec, iz Starega trga. — Karol Kerševang, sodnijski pristav, s soprogo, iz Pazna. — Hugo Kupke, trgovec, iz Berolina. — Alojzij Gütton, trgovec, iz Lyona. — Oesterreicher, Mihaly, Trauner in Amberger, trgovci, z Dunaja. — Hermann Güssel, potovalec, iz Prage. — Seuvič, potovalec, iz Gradca. — F. Gregorič, posestnik, iz Štajarskega. — Dr. Albin Poznik, e. k. bilježnik, iz Novega mesta. — Srečko Senica, potovalec, iz Celja. — I. Mohorčič, e. k. davkarski uradnik, iz Kočevja. — A. Bobek, kaplan, iz Mokronoga. — F. Schauta, gozd. nadzornik, iz Notranjskega.

Pri **Bavarskem dvoru**: Gust. Karl in Jož. Spinčič, trgovca, iz Celja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Fr. Sinigaglia, trgovec, iz Trienta. — Ludovik Babič, trgovec, iz Reke. — M. Koren, knjigovodja, iz Zagreba. — J. Zernikopf, zasebnik, iz Kerkola.

Pri **Avstrijskem caru**: Frane Zažula, e. k. uradnik, iz Idrije. — Janez Buchta, e. k. davkarski uradnik, iz Radovljice. — J. Hanhart, zasebnik, iz Tržiča. — V. Levstik, e. k. šolski nadzornik, iz Vrhnike. — Antonija Kirar, zasebnica, iz Ljubljane.

Pri **Virantu**: Jakob Listave, posestnik, s soprogo, iz Iga. — Josip Sedlak, učitelj, iz Kopanja. — Frane Rode, krčmar, iz Kamnika. — Janez Kolene, posestnik, iz Mokronoga.

Vremensko sporočilo.

Ura	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735.27	+ 0.6	sl. vzh.	oblačno	
10. 2. u. pop.	733.44	+ 12.4	sl. zap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	733.65	+ 7.2	"	"	

Jutranja zarija, dopoldne nekoliko oblačno, popoldne in zvečer jasno. Srednja temperatura 6-7° C., za 3-9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	79 " 95 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	109 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	95 " 90 "
Akcije avstr.-ogerske banke	850 " — "
Ereditne akcije	283 " 30 "
London	127 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 11 "
Ces. cekini	6 " 03 "
Nemške marke	62 " 75 "

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje dekliške šole šolskih sester

so nadalje darovali, oziroma letnino plačali p. n. č. gg. udje:

Mikuš Rafael, e. kr. davk. kont. v Šostanju	2 gl. — kr.
Solčavski farani za sv. leto 1886, po č. g. Fr.	
Zdolšek, župnik	90 " — "
Ruški farani za sv. leto, po č. g. Burearju, župn.	16 " — "
Erjavec Peter, župnik v Trbovljah	5 " — "
Jož. pl. Pol, kaplan v Trbovljah	5 " — "
Marčink J.	10 " — "
Mastnak Jakob, župnik v Slivnici	15 " — "
Dobovski farani za sv. leto, po č. g. J. Kuneju	14 " — "
Hribnik Jak., kaplan v Braslovcah	2 " — "
Janžek Edvard, župnik v Šmarjeti pri R. Topl.	2 " — "
Schellander Alojzija, gospa	2 " — "
Schellander Ljud., uradnik v pokoji	2 " — "
Pfeifer Neža	2 " — "
Lampe Karl, dimnikar	2 " — "
Celjska fara za sv. leto	13 " — "
Pavlič Iv., kaplan v Galiciji	2 " — "
Župnija Makolska za sv. l. po g. M. Lendovšku	40 " — "
Ivane Martin, č. korar in dekan v Šmarji	3 " — "
Bl. Mahovec	2 " — "
Lenart Janez, župnik v Tinjah	5 " — "
Župnija Artička za sv. leto	3 " 45 "
Švinger Albin, dekan pri sv. Mikl. pri Ormožu	5 " — "
Gmeiner Karol, župnik v Širjah	5 " — "
Šmid Antonija, km. hč. v Jurklostru	2 " — "
Rom Ignac, kaplan v St. Juriju ob j. ž.	5 " — "
Ramor Ivan, župnik v Smihelu	2 " — "
Žitnik Jera, zasebnica	2 " — "
Prevorska župnija za sv. leto, po č. g. J. Vtičarju	15 " 50 "
Klein Alojzija, vdova	2 " — "
Župnije: Gornjigrad, Ljubno, Mozirje, Novaštifta, Smartno in Smihelj polovico doneska za sv. l.	65 " — "
Mikuš Valentin, mestni kaplan v Celji	5 " — "
Premil knezoškof Lavantinski Jakob Maksimiljan	15 " — "

Bog plati vsem!

Blizo Ljubljane

v prav lepem kraju se ponuja **duhovniku v pokoji** lepo stanovanje s tremi sobami ter z drugimi potrebnimi shrambami in vrtom. Če bi zamogel in hotel kaj pomagati, se obeta tudi drugo plačo zraven. Kaj več se izve pri vredništvu „Slovenca“. (1)

Poslano.

P. n. gg. udom „Matice Slovenske“!

„Matica Slovenska“ izdaje vsako leto navadno po treje knjige. Te knjige so broširane. Ali koliko je vsaka knjiga več vredna, ako je lično in trdo vezana, to vsak prizna. Posamezna vezana knjiga, ako je količkaj lično vezana, pride mnogo več stali, kakor pa, če se jih več na jeden pot izdela. Na ti podlagi sklenil sem knjige „Slovenske Matice“, in sicer navadni format, kakor jih „Matica“ izdaje, vezati v okusno trdo in fino angleško platno po najnižji ceni kakor je mogoče. Platnice z vezanjem vred stalo bi za knjigo 40 kr. Ta vez prišla bi trikrat ceneje, nego bi se posamezna vsaj primeroma vezati dala. Da mi bode pa mogoče, platnice in vez po ti, gotovo nizki ceni izdelavati, je pa to, da bodem vse dela izključljivo v svoji knjigovozni izdelal in pa, da me p. n. blag. udje z obilnimi naročili počasté!

Vez in platnice stalo bi za vse tri knjige, izdane po „Matici“ 1 gl. 20 kr.

Prosim pa častite ude, da me z naročili kmalu počasté, ter s tem pooblasté, da dobom pravo število nebroširanih pol od „Matice“ in da tako moram v pravem času platnice prirejati in knjige brez zadržka izdelovati.

Naročnina na vezanje naj se direktno náme pošlje: Ljubljana, Poljanska cesta štev. 10, da opravištvu „Matice“ ne bode s tem nadlegovano.

Poštnina znaša do 10 milj 21 in čez 10 milj 36 kr. do pet kil teže, toraj se lahko trije naročniki skupno naročé.

V nadeji mnogih naročil, priporočam se z odličnim spoštovanjem

Ivan Bonač,
knjigovez.

Umetne

(13)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Na Uncu

se bode letos o sv. Jurji oddajala služba

cerkvenika in organista.

Prošnje za to službo naj se pošiljajo predstojništvu župnije, z. p. Rakek. (3)

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju!
Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi.

Srčen pozdrav!

(25) Anton Krašovic,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in ovcah, priporočam se pa izkušeni živinski prah (1 zavoje 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabijo ter se priporočam, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

V „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani se dobé:

Štiri Velikonočne in pesem za poroko

z dvema napevama.

Drugi natis.

Za mešani in moški zbor zložil

Ig. Hladnik. Op. 4.

Cena 50 kr.



Naroča se še lahko in tudi vsi izišli sositki dobivajo se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Ravno kar izšli 7. zvezček nemškega zabavnika „Deutscher Hausschatz“ prinaša sledečo bogato vsebino: Text: Der König der Nacht. Von A. de Lamotte. Aus dem Französischen übersetzt von Dr. Joseph Böhm. (Fortsetzung.) — Zur Naturgeschichte der Zwerge, Riesen und Drachen. Von Joseph Dackweiler. (Schluss.) — Die Fräulein von Hutten. (Hessische Sage.) Gedicht von Ulrich von der Uhlenhorst. — Eine Fahrt durch's Baskenland. Von Karl Kollbach. — Die Zigeuner. — Wintervergnügen in London. Von Dr. A. Heine. — Eine Militärkneipe. Humoreske aus dem Kriegsleben. Von J. T. Kajawa. — Ein Ausflug auf das Plankenhorn in Tirol. Von A. W. — Rundschau. — Allerlei.

Od 13. letnika je do sedaj izšlo sedem zvezčkov. „Deutscher Hausschatz“ je resnično med vsemi zabavniki jeden najboljših, če ne najboljši. Veči članki imajo večinoma kak zgodovinski predmet, toraj imajo tudi več vrednost, kakor le zabavo; mali pa so bolj iz življenja vzeti. Drugi, potovalni, vojskinci, naravovednostni popisi so resnični in živahni. — Podobe so res izvrstno lepe. Smé se toraj ta zabavnik vsem priporočati.

Naročila na zabavnik: „Deutscher Hausschatz“ sprejema „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani. Naroča se lahko še na celi letnik ter velja za Ljubljano 4 gl. 46 kr., po pošti pa 5 gl. 36 kr.

Po znižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

(22) IVAN BELEC,
župnik.

Cena knjigi je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobi najjsto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pol v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani

Valcazovjev trg štev. 5.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani